

LA PETITA SIBÈRIA

La zona entre Vallgorguina i Olzinelles

La petita Sibèria: així es denominava a principis del segle XX la zona compresa entre Vallgorguina i Olzinelles, al vessant nord de la serralada litoral, a cavall entre el Montnegre i el Corredor. La imatge adjunta la vam captar ahir a Olzinelles, a uns cinc quilòmetres de Sant Celoni (Vallès Oriental). Observi la frondositat dels boscos d'alzines, pins i roures, i alguns arbres de ribera, com els pollancre. El silenci només era interromput pel cant d'algun ocell i el suau murmuri de les fulles dels arbres, balancejades per la brisa marina que travessava la serralada litoral i arribava amb un cert ímpetu a aquesta zona.

Però expliquem el perquè de la curiosa denominació de petita Sibèria. Tant Vallgorguina com Olzinelles estan envoltades de mun-

tanyes que oscil·len entre els 400 i 700 metres i, durant la nit, l'aire càlid de la costa no pot remuntar aquestes muntanyes, de manera que l'aire fred queda estancat al fons de les valls. El gener de 1985 controlàvem l'observatori de Vallgorguina i Catalunya es va veure afectada per la segona onada de fred més intensa del segle XX. L'estació va registrar una mínima de $-16,7^{\circ}$, realment increïble i més sabent que la zona està a menys de 12 quilòmetres en línia recta del mar. Aquella mateixa nit, Arenys de Mar va registrar -5° , gairebé 12° més alta. El febrer de 1956 es creu que es van vorejar els -22° . Les alzines van perdre les fulles i a la nit, al congelar-se'n la saba, se sentien els espetecs dels arbres. La pluviositat hi és alta, sobretot gràcies als temporals de llevant, que estan reforçats per l'efecte de palanca del Montnegre. ≡

enviï les seves fotos a meteomania@elperiodico.com

►► Paisatge d'Olzinelles, ahir, amb el Montnegre al fons.